

čů či sponzorů apod.). Současný způsob získávání finančních prostředků na podporu žáků s odlišným mateřským jazykem a jejich objem nevyhovuje přibližně 60 % ředitelů.

2.1.4 Řízení školy v základním vzdělávání

Při hodnocení školy podle hodnoticí škály ČŠI a při stanovení silných a slabých stránek v činnosti základních škol se pod požadovanou úroveň v oblasti řízení školy nachází méně než desetina základních škol (8,1 %). Požadované úrovně dosáhlo 77,7 % škol, celkem u 14,2 % škol bylo v ukazatelích kvality řízení pedagogického procesu silnou stránkou.

Pouze ve 2,6 % hodnocených škol ředitel školy nesplňoval předpoklady pro výkon funkce stanovené v zákoně o pedagogických pracovnících (nejčastěji chybějící kvalifikační studium pro ředitele škol, nesprávná odborná kvalifikace pro přímou pedagogickou činnost vykonávanou ředitelem školy). Ředitelům, kteří nesplňovali předpoklady pro výkon funkce ředitele, byla uložena lhůta k prevenci a odstranění zjištěných nedostatků. V 5,1 % hodnocených škol bylo zjištěno, že ředitel veřejné školy (zřizované obcí, svazkem obcí či krajem) nebyl do funkce jmenován na základě konkurzního řízení. Zde je třeba uvést, že v těchto se většinou jednalo o osoby, jež byly zřizovatelem pouze pověřeny k řízení školy.

Ředitelé na základě autoevaluace přijímají opatření, která směřují nejčastěji do zlepšování materiálního vybavení (78,9 %), významně se promítají rovněž do plánu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (75,4 %). Nemalou měrou ovlivňují také úpravu školních vzdělávacích programů a personální opatření včetně plánování kontrolní a hospitační činnosti vedení školy.

Stěžejním partnerem školy, zejména ředitele školy při jeho rozhodování, je samosprávný orgán složený ze zástupců zřizovatele, zákonných zástupců a pedagogů školy – školská rada. ČŠI zjistila, že převážná většina (98,4 %) ředitelů škol vytváří podmínky pro činnost školské rady, jak ukládá § 164 odst. 1 písm. e) školského zákona.

Zásadním ukazatelem kvality řízení školy je rovněž míra otevřené komunikace s veřejností. Celkem 43,7 % ředitelů ZŠ se zabývalo podněty, stížnostmi nebo peticemi týkajícími se práce školy. V případě, že ČŠI během inspekční činnosti zjistila nedostatky, přijímali ředitelé škol většinou následná opatření, nestalo se tak pouze ve 3,2 % hodnocených škol.

Průměrný věk ředitelů ZŠ byl 50,3 roku, průměrná délka jejich pedagogické praxe před nástupem do funkce byla 15,3 roku. Průměrná délka praxe ve výkonu činnosti ředitele školy celkem a průměrná délka praxe ve výkonu této činnosti na poslední aktuálně hodnocené škole jsou téměř shodné (10,8, resp. 9,6 roků).

Ředitelé škol se dlouhodobě velmi často (85 % ředitelů škol) účastní některé z forem dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP). Je to dáno zejména faktem, že oproti ostatním pedagogům ve škole se musí vzdělávat také v problematice pracovněprávní, v oblasti organizačního řízení školy a pedagogického vedení. Tyto oblasti řízení školy se staly náplní jejich vzdělávání přibližně v polovině případů. Významný podíl na jejich míře zapojení do dalšího vzdělávání představuje rovněž studium ke splnění dalších kvalifikačních předpokladů (tzv. funkční studium pro ředitele škol a školských zařízení), které je požadováno právními předpisy.

Tabulka 19

Účast ředitelů školy v dalším vzdělávání – podíl ředitelů (v %)

Forma	Podíl
Studium ke splnění kvalifikačních předpokladů	11,5
Studium ke splnění dalších kvalifikačních předpokladů	7,1
Studium k prohlubování odborné kvalifikace (kurzy a semináře DVPP)	85,0
Ředitel školy se žádného DVPP nezúčastnil	9,7